

Pyhäselän reserviläisiä hymyilyttää - kolmas kisa ja kolmas kiinnitys palkintokivääriin. Kuva: Ari Eskelinen.

Reserviläisten rynnäkkökivääriammuntakilpailu

Pohjois-Karjalan Aluetoimisto järjesti Itä-Suomen Sotilasläänin komentajan kenraalimajuri Jukka Pennasen perustaman ammuntakilpailun reserviläisille Kontiorannassa lauantaina 28.8.2010. Kilpailu käsitti sekä henkilökohtaisen että reserviläisyhdistysten välisen joukkuekilpailun, joka ammuttiin viisihenkisillä joukkueilla. Tapahtuman järjestelyvastuu on kunkin maakunnan omalla aluetoimistolla ja kilpailu ammutaan kaikissa viidessä Itä-Suomen Sotilasläänin alueen maakunnassa vuosittain aina elo-syyskuun vaihteessa.

Pohjois-Karjalan kilpailun johti aluetoimiston päällikkö evl Jouni Mattila. Tämän vuoden kilpailu ammuttiin yhtä aikaa kahdella eri radalla.

Neljä reserviläistä johti erittäin ammattitaitoisesti kaikki kilpailusuoritukset; Terho Hirvonen (PolRes) ja Jarkko Nilsen (PyhRes) radalla 4 sekä Heikki Kokko (JoeRu) ja Pertti Leinonen (PyhRes) radalla 6. Valvojina toimivat evl J Mattila, maj Arto Jeskanen ja maj Arto Muhonen. Karjalan Jääkäripataljoonan varusmiesosasto avusti ammunnan eri toimitsijatehtävissä. Tulospalvelusta vastasi kokemuksella ja suurella ammattitaidolla Ari Hevonkoski. Myös taulutuomareiden tehtävät hoitivat reserviläiset.

Kovia tuloksia

Kilpailu ammuttiin nyt siis

kolmatta kertaa. Tapahtumaan osallistui tällä kertaa yhteensä 91 reserviläistä neljästätoista eri yhdistyksestä. Kilpailun ohessa reserviläisillä oli mahdollisuus tutustua Sovellettuun Reserviläisammuntaan (SRA) Pasi Parviaisen johdolla.

Rynnäkkökivääriammunta sisälsi kohdistusammunnan (3+3+ 4 ls) sekä kaksi erillistä 10 laukauksen kilpasarjaa (10+10 ls). Ensimmäinen kilpasarja ammuttiin kääntyviin tauluihin; taulut olivat piilossa 10 sekuntia ja näkyvissä viisi (5) sekuntia. Tuon viiden sekunnin aikana ammuttiin aina yksi laukaus. Toinen sarja oli ns. pikakilpailu, jossa 30 sekunnin aikana ammuttiin kaikki kymmenen (10) laukausta. Sarjojen pisteet laskettiin

yhteen lopputuloksen aikaansaamiseksi.

Kilpailun taso oli tänäkin vuonna erittäin kova, sillä voittajan Mika Martelinin (Juan Res) tulos 188 (93+95) oli erittäin hyvä, jopa seitsemän pistettä parempi kuin viime vuoden voittajan tulos. Toiseksi tullut Sami Nenonen (Joensuun Res) ampui hankin erittäin hyvän tuloksen 184 (91+93). Pronssille sijoittui Markku Pisto (Liperin Resups) tuloksellaan 182 (90+92). Paras nainen oli Anna Tikkanen (Kontiolahden Res) 159 pisteellä, sijoitus oli 28. Kilpailussa palkittiin kuusi parasta ampujaa ja kolme parasta joukkuetta. Joukkuekilpailun voitti, kuten kahtena aikaisempanakin vuonna, Pyhäse-

län Reserviläisten I joukkue tuloksella 873 (viime vuonna tulos oli 856). Heidät palkittiin mitalien lisäksi ikuisesti kiertävällä kiertopalkinnolla, suojeluskuntakivääriellä, jonka säilytyspaikka on aluetoimiston päällikön huoneessa. Pitkäaikainen ja laadukas työ ammuntaharrastuksen parissa palkittiin ko. yhdistyksessä nyt jo kolmatta kertaa. Hyvänä kakkosena kisassa oli Joensuun Reserviläisten I joukkue tuloksella 854 pistettä ja pronssille sijoittui Kontiolahden Reserviläisten I joukkue tuloksellaan 821 pistettä. Näillä tuloksilla sijoittuu varmasti korkealle muiden maakuntien tuloksia vertaillen.

Lisää osallistujia

Kilpailu järjestetään seuraavan kerran Kontiorannassa lauantaina 27.8.2011. Pohjois-Karjalan Aluetoimisto toivoo, että osallistujamäärä on silloin ainakin kolmannen suurempi kuin tänä vuonna. Jokaisen yhdistyksen toivotaankin rekrytoivan ensi vuoden tapahtumaan erityisesti uusia nuoria reserviläisiä.

Pohjois-Karjalan Aluetoimisto kiittää kaikkia osallistujia hyvähenkisestä, rehdistä ja samalla kovatasoisesta kilpailusta sekä toiminnanjohtaja Ari Eskelistä ja kaikkia eri toimitsijatehtävissä olleita reserviläisiä sekä Pasi Parviaista saamastamme tuesta. Tapahtuma oli jälleen kerran yhteinen puolustusvoimien ja reserviläisten onnistunut "voimien ponnistus", josta olemme kaikki hyvin ylpeitä. Taso nousee ja kilpailu kovenee - ryhtykää siis jo valmistautumaan ensi vuoden kilpailuun!

**Syysterveisin,
kilpailun johtaja
Pohjois-Karjalan
Aluetoimiston päällikkö
Everstiluutnantti
Jouni Mattila**

Maakunnan miehiä ratsailla

- Taistelukentän taktinen yhdistelmä, tuli ja liike synnytti ratsuväen. Hevosten kesyttämistä lähtien ratsastava sotilas on edustanut taistelukentällä tämän yhdistelmän liiketekijää, josta syntyi ratsuväelle tyypillinen hyökkäyshenki, toteaa Juha Erola. Nurmijärveläinen Erola on ollut koko elämänsä ajan hevosten kanssa tekemisissä. Hänet esimerkiksi kutsutaan apuun, kun elokuvassa tai paraatissa tarvitaan taitavaa hevosten käsittelijää. Erolan kotitalissa hirtahtelee tälläkin hetkellä

kolme hevosta ja mies työskentelee Suomen Hevosurheilumuseon museomestarina Ypäjällä. Museo on osa Hippolis - hevosalan osaamiskeskusta. Keväällä ilmestyi miehen uusiin teos "Karjalan Ratsujääkärirykmentti vapaussodassa 1918".

- Rykmentin perustamisvaiheista ja sen käymistä sotatiestä on hyvin vähän materiaalia, sillä rykmentin elinkaari vapaussodan aikana oli vain parin kuukauden mittainen ja aktiivinen taisteluvaihe kesti kaksi viikkoa. Halusin silti kertoa Karjalan Ratsujääkärirykmentin alkutaipaleesta jo senkin vuoksi, että rykmentin historia ulottuu katkeamattomana nykyaikaan saakka ja ansaitsee tulla julkaistuksi, kirjoittaja toteaa.

Taustaksi kerrottakoon, että Suomen itsenäisyyspyrkimysten edistämiseksi perustettiin vuonna 1914 itsenäisyysliike AK eli Aktiivinen Komitea. Itsenäisyysliikkeessä alettiin puuhata kansanarmeijaa, mutta oppia taistelutaitoihin jouduttiin kyselemään ulkomailta. Tammikuussa 1915 Saksa ilmoitti valmiudestaan kouluttaa 200 suomalaista. Melkoisen vaivihkaa alkoi nuoria vapaaehtoisia siirtyä ensin Ruotsiin ja sieltä edelleen Saksaan koulutettaviksi Pfadfinder-kurssille.

Suomalaisia koulutettiin partiopoikakurssiksi naamioidulla leirillä Lockstedissa. Vuoden 1915 syksyllä Saksa päätti nostaa suomalaisosaston vahvuuden 2 000 mieheen. Suomessa aloitettiin koko maata kattava salainen värväys. Vilkkainta värväystoiminta oli Uudellamaalla, Pohjanmaalla ja Karjalassa. Seuraavana keväänä joukosta muodostettiin Kuninkaallinen Preussin Jääkäripataljoona 27, jota johti majuri Maximilian Bayer.

- Saksassa koulutettiin myös 44 ratsujääkäriä, joista 27 oli perustamassa 4. päivänä maaliskuuta vuonna 1918 Joensuussa Karjalan Ratsujääkärirykmenttiä, Erola kertoo.

Raappanakin kuului jääkäreihin

Myöhemmin keväällä rykmenttiin otettiin eri puolilta Pohjois-Karjalaa runsaat 400 ratsumiestä. Karjalan Ratsujääkärirykmentin komentajana toimi jääkäriratsustamari Sven Erik Weckström. Toukokuussa perustetun konekiväärieskadroonan päällikkönä toimi puolestaan jääkäriluutnantti Erkki Raappana, josta kuultiin sitten myöhemmissäkin sodissa.

Suuren miesporukan olemassaolo huomattiin Joensuun katukuvassa. Miehet majoitettiin Joensuun yhteiskoululle, ja harjoituksia heillä oli muun muassa raviradalla, torilla ja Pielisjoen jäällä. Hevosten tallit olivat ensin kirkon makasiineissa, mutta siirrettiin myöhemmin raviradan maastoon. Rykmentin siirtymisestä ja taisteluista Karjalan rintamalla on kirjassa selkeät kartat ja tarkat kuvaukset. Tappioitakin syntyi. Esimerkiksi ilomantsilainen Jaakko Huurinainen (s.1895) kaatui 28.4.1918 Kaislahdessa. Sodan jälkeen rykmentti siirrettiin Lappeenrantaan ja Kuopion kautta Hämeenlinnaan, jossa siitä muodostettiin Hämeen Ratsurykmentti.

Erola kertoo helppolukuisesti ja mielenkiintoisesti sekä välillä jääkäreiden omiin muistelmiin perustuen niin jääkäriliikkeen alkutaipaleesta kuin ratsujääkärirykmentin myöhemmistä vaiheista. Kirjan runsas, pääasiassa ennen julkaisematonta kuvamateriaali on valtaosin peräisin yksityisarkeologeista. Kirjan loppuun on koottu - varmaankin vaivaa nähden - asevelvollisten ja värvättyjen miesten luettelo, josta löytyy yllättävän suuri määrä tuttuja sukunimiä.

Aikaisemmin Erola on kirjoittanut "Kaskimailla" ja "Hevoslaitumilla" - kirjat.

ARMAS HÄRKÖNEN